

Nova victòria veïnal a Can Batlló

L'Ajuntament es compromet a construir una vintena d'equipaments i una gran zona verda a l'antic complex industrial de la Bordeta

L'acord amb les empreses encara no està tancat i els treballadors temen pel seu futur. Fins ara ni tant sols se'ls ha informat per part de les administracions de la marxa del procés

Després de 10 anys de reivindicació veïnal, l'Ajuntament de Barcelona va presentar el passat mes de gener el nou projecte de Can Batlló, que convertirà el complex industrial en una zona plena d'equipaments de tot tipus: culturals,

esportius, socials i sanitaris. Escoles de primària, secundària i infantil, un nou CAP, i un gran centre cívic són alguns dels nous equipaments amb què comptarà Can Batlló, a més d'una zona verda de gairebé sis hectàrees. A més, el

complex es convertirà en un vial tancat als cotxes, de manera que només els vianants hi podran passejar. La contrapartida, però, serà la construcció de més de 1.400 pisos, així com l'arribada d'una conselleria al barri, la de Medi

Ambient, edifici que l'Ajuntament havia catalogat, no sabem si irònicament, com una "zona verda". Per altra banda, tampoc es construirà l'hotel que en un principi s'havia previst edificar.

[pàgina 3]

Tall de trànsit en protesta de les detencions de tres joves sense cap prova.

Nova ràtzia contra l'anarquisme

[pàgina 5]

OPINIÓ

Els intrínquilis de l'Estatut

Després de passar per diverses tisores, anades i vingudes i una suposada participació, què en queda de l'Estatut?

[pàgina 2]

SANTS

Escasses indemnitzacions per al veïnat de Sants-Estació

Mentre avancen les obres i les expropiacions de Sants-Estació, el veïnat reivindica indemnitzacions justes de manera que cap veí en surti penalitzat.

[pàgina 4]

CULTURA

Primera obra de 'La Casona produccions'

Una de les escoles de formació i investigació teatral més importants del país la tenim al barri i ofereix funcions, on ni hi falten la innovació i l'entusiasme, els divendres i dissabtes al vespre.

[pàgina 10]

ENTREVISTA

Mia Caritg, veïna de Sants

[pàgina 12]

parèntesi

Memòries gràfiques
'La Tramontana'

Llibre '68' Paco Ignacio Taibo II

Cinema Premis Goya 2006

[pàgines centrals]

editorials

Ara, que ho facin bé!

Després de deu anys, la Bordeta ha aconseguit una proposta per a Can Batlló d'acord amb les seves necessitats. Si hagués estat per l'Ajuntament, a Can Batlló només hi hauria hagut pisos, i no precisament de protecció oficial. Ha estat la lluita veïnal perseverant i insistent allò que ha dut a un desenllaç que per ara sembla satisfactori per al veïnat. Però no tothom està content.

Els treballadors i les treballadores de les empreses de Can Batlló encara no saben on aniran a parar. A més, el projecte inclou pisos que són la contrapartida que l'Ajuntament i la immobiliària imposen a canvi dels equipaments. Després de tants editorials i articles sobre el futur de Can Batlló i la Bordeta, esperem que el proper editorial sigui per celebrar la inauguració d'un espai dedicat al barri.

El 8 de març, tan necessari com sempre

Arriba un nou 8 de març, Dia Internacional de les Dones, i encara cal sortir al carrer a reivindicar la igualtat de drets. A Sants, a Barcelona, a Catalunya, al món, no és el mateix créixer, treballar, estimar i somniar si es neix home o es neix dona. No caldria dir, però ho direm, que cada persona és única i que pel fet que pertanyi a un col·lectiu no se li ha de pressuposar res (fer-ho és aplicar prejudicis). No caldria dir, però ho direm, que les diferències biològiques entre els homes i les dones no en condicionen el com-

portament (fer-ho és ser determinista). No caldria dir, però ho direm, que aquestes diferències no han d'implicar que els drets dels uns i de les altres siguin diferents, que es tracti diferent els homes i les dones (fer-ho és discriminació per raons de sexe). No hauria de caldre dir tot això, però encara cal perquè en el món del treball, en les relacions personals, en l'educació, en la salut, es mantenen els estereotips i les diferències, i la dona en surt perdent. Els homes ocupen el centre i les dones ocupen un lloc subaltern. O no?

opinió

Lliçons maquiavèliques

PACIFIC

"Hi ha tres maneres de conservar els estats adquirits que, com diem, estan habituats a viure en llibertat i amb lleis pròpies: la primera, destruir-los; la segona, anar-hi a viure personalment; i la tercera, deixar-los viure amb les lleis antigues, tot traient-ne unes rendes i creant-hi un govern de poques persones que te'ls mantinguin fidels" (Maquiavel, *El Príncep*, capítol V).

La primera manera l'han provada als Països Catalans Felip V, Lluís XIV i una dictadura de trista memòria entre d'altres. La segona podríem dir que la provà l'emperador Carles V. I la tercera em sona. Tot i que *El Príncep* de Maquiavel (lectura fonamental per entendre la política) és del 1513 no ha perdut vigència.

"Catalans de Catalunya, ja sóc aquí!". Em va fer il·lusió sentir-ho. La Generalitat, el govern de Catalunya, tornava a existir. I va venir el milió de persones pel passeig de Gràcia cridant "llibertat, amnistia i estatut d'autonomia"; i vam tenir Estatut; i semblava que el país anava agafant empena; i un partit català va guanyar les eleccions; i en J. R. de Dallas digué en català "Sue Ellen, ets una bandararra!"... Però la Generalitat és administració perifèrica de l'estat i té funcions que un ens superior li atorga (vegeu el capítol III del títol VIII de la Constitució espanyola).

Malgrat que fins fa poc ha estat regentada per un partit català, i s'ha de reconèixer que ha fet feina pel país, fa l'efecte que tot això és un decorat; i a més l'Estatut d'Autonomia de Catalunya és una llei orgànica de l'estat. "Per cosegüent, un senyor prudent no pot ni ha de mantenir la

paraula donada quan aquesta observança se li gira en contra o quan han desaparegut els motius que l'obligaren a fer promences" (Ibid., capítol XVIII).

Aquest Estatut ja no serveix, diuen, i n'han fet un altre que ha d'augmentar les nostres cotes d'autogovern i finançament. Muntaren el bus de l'Estatut per fer veure que els ciutadans participem. Els mitjans de comunicació ens empatxen, si vols per força, de tots els estira-i-arronsa.

Duen el projecte a Madrid i comencen les retallades, o negociacions que és més fi, al text original. Curiós: les tisores les fan anar, d'una banda, els mateixos polítics catalans que van dir que aquell era l'Estatut que necessitàvem; de l'altra, el senyor que va prometre no canviar res si ho acordava una àmplia majoria dels diputats catalans (el 90 % no li deu semblar prou). Això abans d'iniciar el tràmit a les Corts on potser el llimaran més. És per al nostre progrés, per al nostre benestar, malgrat que, d'una banda, un militar declari que aquest afer l'amoïna i, de l'altra, ens diguin insolidaris perquè no volem contribuir com fins ara a la hisenda de l'estat (però protesten quan Espanya perd subvencions amb l'adhesió d'estats més pobres a la Unió Europea). Parlant de doblers: va ser bo allò de no publicar les balances fiscals i escandalitzar-se perquè preteníem no aportar més del 50% de la renda generada a Catalunya!

Com ens tracten els espanyols: boicots, ens acusen de lladres, d'insolidaris, de mal educats perquè parlem català... i a sobre hem de suportar la seva tutela des que se'ns van ficar aquí el 1714. Em deixaria estar d'intrínquils maquiavèlics i, ras i curt, votaria per la independència.

En llegir-ho vaig tenir la sensació de pertànyer a un dels pobles més pàries del planeta, sensació del tot errònia, perquè per pobles pàries la majoria dels que habiten l'anomenat tercer món, on sobreviure cada dia és una proesa. Nosaltres no tenim estat, però tenim nevera, cotxe, rentaplats i caps de setmana. Però com que tot és relatiu, per uns moments vaig tenir una sensació estranya, barreja d'incredulitat i de ràbia. Diu així Eduardo Punset en un llibre que vol semblar científic i que no passa de còctel d'articles de revistes de consum: "Pero la degradación de las libertades políticas acarrea un cataclismo en los niveles de felicidad individual idéntico al de un divorcio, el paro o el deterioro de la salud". I és queda tan ample, l'Eduardo de mirada felina, pèls d'espavert i cara de ciment armat. O no? No sé si va ser militant de la UCD perquè tenia la síndrome d'Estocolm o senzillament era un mamarratxo (com ara en Piqué) que buscava surar com fos en el magma de la fastigosa transició (com d'al-

SALT DE PLENS

El cataclisme d'Estocolm

QUEL NESS

tres centenars d'advocats i economistes), per després resituarse com a conseller de la *Gene* de dalt i continuar grimpant fins on ha pogut?

Nosaltres portem quasi 300 anys de cataclismes en els nivells de felicitat individual i col·lectiva, senyor dels pèls de punta! Les llibertats polítiques no només s'han degradat durant llarguíssimes temporades, sinó que senzillament han quedat reduïdes al més absolut nores. I quan sembla que tornem a aixecar el cap, ja se n'encarreguen els de sempre de fer-nos-el acotar un cop i un altra. Senyor Punset, si tant li preocupa la felicitat dels humans, ja que en fa llibres, apunti's a l'independentisme, que l'únic que busca és això: retornar a la felicitat perduda.

A propòsit de la síndrome d'Estocolm, m'ha agradat un article de l'*Avui* del 27 de febrer, d'un tal David Bueno i que diu: «Històricament el fet de ser capturat per un grup diferent ha estat un succés relativament freqüent, com també ho ha estat que un grup humà o nació n'hagi sotmès d'altres [...]. I qui sap si de retruc no influeix (la síndrome) també en la identificació col·lectiva d'algunes nacions amb la cultura, la llengua i la història d'altres demogràficament i militarment més fortes a les quals han estat sotmeses, i que mostren fins i tot agraïment i solidaritat política i econòmica en resposta a la imposició de llengües i cultures foranes, als menyspreus i les amenaces. A mi em fa pensar en aquella cançó de Raimon on, referint-se a la història d'una determinada nació, diu: "Ens diuen que no en tenim, d'història, que la nostra és la seva"».

Entre cataclismes afectius i síndromes, i tot i que sóc molt fredoluc, a vegades he desitjat haver nascut a Estocolm, o directament no haver nascut.

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c. Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Un altre quart grau penitenciari

BAZZ

Les noves polítiques governamentals neoconservadores i neoliberals occidentals estan abocant a les minories socials, immigrants, prostitutes, treballadors precaris, okupes, comunistes, anarquistes, expresos, xarxes solidàries, captaires, malalts mentals, a allò que és un quart grau penitenciari amb la mateixa (o pitjor!) repressió que s'exerceix a la presó, contra la pobresa i la dissidència (política) que s'està duent a

terme a les presons.

A partir d'ara no només aniran a la presó les persones que hagin comès un delictes, sinó que hi aniran persones que siguin diferents, pobres, minories o tot aquell que difereixi del sistema polític establert. Però el més greu és que a més la patronal i els sindicats majoritaris CCOO i UGT (subvencionats pel govern) són els còmplices majors de la precarietat laboral.

la Burxa
 Periòdic de Comunicació
 Popular de Sants
 i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)
 Periodicitat: mensual
 Telèfon de contacte: 93 422 16 13
 Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org
 LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Toni Gonzàlez, Gemma Parera Álvarez, Guillem Sánchez, Pau Canela, David Positiu, Soto, Jordina, Laia i Meritxell Sánchez Amat, Mireia Pui, Jou, Carme, Ester de Pablo Rams, Marc, Albert Alonso, Miquel Darnés, Agus Giralt, Oriol, Yol, Marc Faustino i Vidal, Josep Pons, Casal Independentista, Comissió de Veïns de la Bordeta, Assemblea Can Vies, Pacific, Rubèn, David Soriano Taché i Espai Jove Intersindical-csc.

Can Batlló acollirà una vintena d'equipaments i una zona verda

L'Ajuntament construirà com a contrapartida més de 1.400 pisos i la Conselleria de Medi Ambient

ALBERT ALONSO ■ LA BORDETA

La proposta de l'Administració local preveu la construcció al recinte de Can Batlló de dues noves escoles bressol, una de les quals servirà per reubicar la Guimbó, així com la creació d'un institut de secundària (batxillerat i FP) i d'una escola de primària que substituirà el CEIP Perú. Pel que fa a serveis sanitaris, l'Ajuntament s'ha compromès a construir el nou CAP de la Bordeta, que aglutinarà l'actual CAP de la Bordeta i el de Consell de Cent. A més, també es crearà una residència per a la gent gran amb capacitat per a 173 persones, així com un centre de dia per a la tercera edat, i un equipament format per 30 habitacles destinats a la gent gran. Aquests tres equipaments es podrien integrar en un sol espai de 3.000 m² de sòl. També es preveu la creació de dues residències, una per a disminuïts psíquics i l'altra, per a físics. L'oferta de serveis socials es completa amb la creació d'un centre d'acollida d'uns 600 m².

Un altre dels punts destacats del projecte és la creació d'un macrocentre cívic que suposadament ocuparà uns 1.000 m² de sòl. Aquest espai inclourà un centre cívic, un casal per a la gent gran i per al jovent del barri, i espais per a les entitats veïnals. Es completarà amb la creació d'una biblioteca de barri.

Com a contrapartida, es

Vista aèria de la zona de Can Batlló i la Bordeta

INTERNET

construiran 1.411 pisos repartits entre Can Batlló i la banda de Magòria (942 de règim lliure i 469 de règim protegit), i s'aixecarà un gran edifici destinat a la Conselleria de Medi Ambient.

En síntesi, la proposta de l'Ajuntament destinarà a Can Batlló 62.000 m² per a zona verda, 7.200 m² per a carrers, 21.500 per a vivendes i 50.700 per a equipaments (dels quals 16.000 per a la Conselleria de Medi Ambient, a banda dels 7.600 del camp de futbol de Magòria).

Satisfacció veïnal

El projecte de l'Ajuntament satisfà el veïnat de la Bordeta, que després de molts anys de lluita

han aconseguit part de les seves reivindicacions: "Després de 10 anys reivindicant una solució per a Can Batlló, l'Ajuntament ha presentat un projecte [per a Can Batlló] que satisfà les nostres demandes", aclareix Josep Pons, membre de la Comissió de Veïns de la Bordeta. El punt de partida de la lluita veïnal sobre el complex industrial de la Bordeta es remunta al 16 de juny de 1996. Aquell dia, els veïns de la Bordeta van celebrar una assemblea que va comptar amb la participació de més de 200 persones, on es reivindicava una solució per a Can Batlló que donés resposta a l'alarmant manca d'equipaments de què disposava el barri. A partir de llavors, la Co-

missió de Veïns de la Bordeta es va reunir dos cops l'any per reivindicar equipaments públics en aquella zona. El projecte que acaba de presentar l'Ajuntament ha estat el resultat de tants anys de lluita: "Si fos per l'Administració, no tindríem res. Només la insistència i la perseverança dels veïns per aconseguir equipaments i espais públics per al barri ha fet despertar l'Ajuntament", remarca Josep Pons.

L'Ajuntament, que s'ha compromès per escrit que hi haurà els equipaments que ha presentat en la proposta, podria començar les obres l'any vinent. Es preveu que la transformació de Can Batlló s'allargui fins al 2009.

Una llarga llista de victòries veïnals

El projecte que finalment ha presentat l'Ajuntament després d'anys de reivindicacions del veïnat de la Bordeta ha tornat a posar de manifest l'efervescència i el caràcter combatiu del teixit associatiu del barri. Però aquesta no ha estat l'única gran victòria que han aconseguit els veïns i veïnes de la Bordeta en els darrers anys:

>> **Autobús 115:** Davant de la manca d'un autobús que fes un recorregut pel barri, els veïns van reclamar la posada en marxa d'un bus de barri. La proposta es va acceptar, i l'autobús va ser un èxit, de manera que es va demanar que es posés un autobús gran, el 115, que té el seu origen al carrer Badal i arriba fins al CAP de Numància.

>> **CAP Bordeta:** Després, de dos anys de reivindicació, l'Administració va construir-ne un al carrer Corral. Darrerament s'han augmentat les dependències del centre, amb la construcció de nous mòduls adjacents a l'edifici.

>> **Residència d'avis:** En un barri format per molta gent gran, era imprescindible disposar d'un equipament d'aquestes característiques. La lluita exigint un espai per a la gent gran es va allargar més de dos anys, però al final la pressió veïnal va donar els seus fruits i la Generalitat va construir la Residència d'Avis per a la Bordeta.

>> **Plaça de la Pelleria:** Cada 5 de març se celebra l'obertura d'aquesta plaça pública tan necessària per a un barri mancat d'espais verds. La demanda dels veïns sobre l'antiga fàbrica abandonada de Can Gatiús va donar els seus fruits el febrer de 1996, quan l'Ajuntament va donar llum verda a la construcció d'una placeta en els terrenys que ocupaven la fàbrica.

>> **Cinturó de Ronda:** Una de les grans fites del moviment associatiu veïnal de la Bordeta va ser la reivindicació del cobriment de la Ronda del Mig. Després d'anys de reivindicacions dels veïns (les façanes del carrer Badal es van convertir en un mosaic de pancartes al·lusives a la demanda de cobriment), a les quals es van afegir altres col·lectius com la Comissió de Veïns de la Bordeta, l'Ajuntament va accedir a cobrir el que fins llavors era una autèntica autopista urbana.

Albert Alonso

DESCONTENT DELS TREBALLADORS I LES TREBALLADORES DE CAN BATLLÓ DAVANT LA MANCA DE GARANTIES PER AL SEU FUTUR

GEMMA P.A. ■ LA BORDETA

Els treballadors i treballadores de Can Batlló segueixen en la mateixa situació de sempre; no han estat informats dels acords presos i la seva situació futura és incerta. Tal com afirma el president del Comitè de Treballadors de Can Batlló, sempre se'ls esmenta des de totes les instàncies i parts implicades, però no se'ls té en compte, no se'ls reconeix com a interlocutors ni se'ls informa des de l'Administració de l'avenç del procés.

Malgrat que l'Ajuntament va presentar al veïnat el projecte per a Can Batlló com a tancat i definitiu, els empresaris encara no han firmat cap acord per abandonar els

espais. Accepten traslladar-se a la Zona Franca, però no estan d'acord amb el preu del metre quadrat i desconeixen la nova localització de les empreses dins la Zona Franca. Mentrestant moltes de les fàbriques estan marxant del recinte a mesura que finalitzen els contractes. L'objectiu de la immobiliària és que quedin les mínimes empreses per indemnitzar, a les quals, a més, oferiran quantitats baixes. Segons el Comitè de Treballadors és necessari que l'Ajuntament medii en el procés d'indemnitzar els empresaris per assegurar que puguin fer front al trasllat de l'empresa. A més del cost del trasllat, aquestes empreses hauran de llogar més metres quadrats dels que tenen actualment per adaptar-se a la nova

legislació en mesures de seguretat. Segons els treballadors/res això té una repercussió positiva en les condicions laborals, però cal facilitar els mitjans a les empreses.

Respecte el projecte presentat per l'Ajuntament, no estan d'acord amb el volum final edificable, ja que s'ha triplicat des del previst inicialment. No obstant això, en tant que l'Ajuntament treurà un benefici important d'aquestes edificacions, és necessari que una part repercuti en les empreses per tal que es garanteixi el manteniment de tots els llocs de treball i en les mateixes condicions, en una ubicació dins de Barcelona. Si no s'escolten les seves reivindicacions prepararan accions de protesta en plena campanya preelectoral.

A PEU DE CARRER

El despròsit de les rodalies

M'aixeco com cada dia a les 8. Esmorzo amb presses, conscient que faig tard a la feina un dia més. En arribar a l'estació, recordo les queixes dels usuaris que cada dia agafen el rodalies a causa de les obres que s'hi estan fent pel tren d'alta velocitat. Decebut, comprovo amb resignació com l'estació s'ha omplert de guàrdies de seguretat que et miren d'una manera desafiant que no saps què vol dir. Tant és, perquè amb la son que porto a sobre... Ni me n'he adonat, que el meu tren ja ha arribat. Corrent, baixo les escales en direcció a l'andana. Un cop allà, veig que m'he equivocat de via. Ja hi som!

Sense pensar-m'ho dues vegades, pujo corrent les escales. La gran munió de gent que es topa amb mi em converteix en el blanc de les iras de tothom. "Mira per on vas!", em criden. Ignorant tals dedicatòries, pujo de nou al vestíbul per mirar quina és la via per on ve el meu tren: la quatre!

Provo d'arribar-hi, llavors m'adono que no hi ha manera d'anar d'una via a una altra sense picar amb la targeta que prèviament he comprat a una màquina expenedora que, a sobre, s'ha quedat el meu canvi. Em poso la mà a la butxaca, i comprovo que he perdut el bitllet. Desesperat, em dirigeixo al distingit empleat de Renfe, i em diu que si no tinc bitllet li he de pagar set euros de multa. El que faltava! Li explico que l'he perdut, i que l'únic que vull és canviar de via per agafar el meu tren. Un cop he pagat novament el bitllet, aconsegueixo arribar a l'andana que tocava, després d'haver-me patejat mitja estació. Arriba el tren, però va tan ple que no hi ha manera de pujar. Així que de nou m'hauré d'esperar una estona més.

"Massa tard, perquè per llavors ja hauria de ser a la feina", penso.

És en aquest moment quan em pregunto: de què ens servirà als *curreles* l'arribada del tren d'alta velocitat, si nosaltres seguirem agafant les deficientes rodalies?

Albert Alonso

Es negocia a la baixa per expropiar el veïnat de Sants-Estació

GEMMA P. A. • SANTS

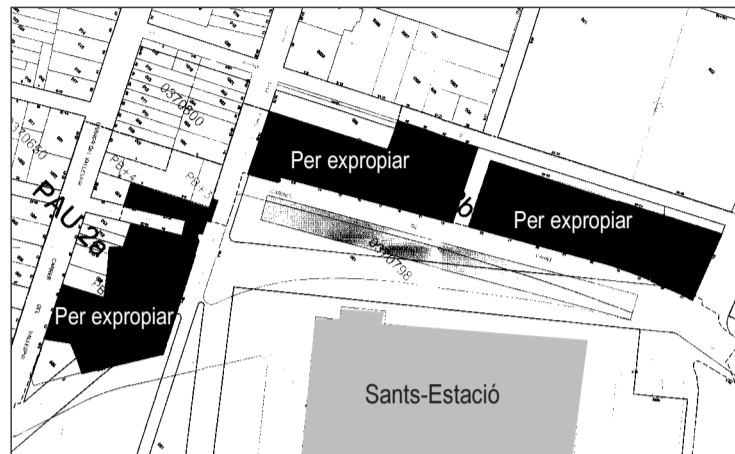
El procés d'expropiació de les cases i comerços afectats per l'ampliació de Sants-Estació està generant un fort descontentament entre el veïnat. Des del passat mes de desembre els blocs 14 i 16 del carrer Vallespir han passat a mans de l'Ajuntament, el qual pretén que marxin els inquilins oferint indemnitzacions extremadament baixes o una recol·locació, sense definir-ne les condicions.

L'agost del 2005 el veïnat afectat va rebre la notificació d'inici del procés d'expropiació. Des d'aleshores les informacions que han rebut han estat poc clares i enganyoses. Pel que fa als habitatges, en una segona carta se'ls notificava que rebrien una indemnització (al voltant de 75.000 euros en un dels casos) per abandonar el pis o bé la possibilitat de ser recol·locats, sense especificar el lloc ni les característiques del pis. Ni tant sols s'informava del preu del nou habitatge, tot i que els afectats només rebrien un 20% del cost. El càlcul de la indemnització es va fer tenint en compte menys metres quadrats dels que tenen els pisos, o bé sense comptabilitzar l'espai del pati.

Aquestes condicions són

molt baixes, tenint en compte que els llogaters tenen un contracte indefinit de renda antiga, porten tota la vida vivint a l'edifici i han fet moltes inversions per a la millora dels pisos. Des de l'Ajuntament es pretén clarament que els veïns i veïnes acceptin el mínim, que quedi abolit el contracte indefinit i que es vegin obligats a abandonar casa seva sense tenir garantit l'accés a un nou habitatge. Per poder dur-ho a terme les informacions escrites han estat poc clares i les que rebien de paraula al Districte han estat enganyoses, en tant que se'ls va arribar a oferir un pis de lloguer en les mateixes condicions. Segons un dels veïns afectats "juguen amb la ignorància". A més, cal tenir present que hi ha persones grans afectades, amb pensions baixes, per a les quals el procés suposa enormes preocupacions.

Davant aquesta situació de desinformació i de perill de pèrdua de l'habitatge, la majoria del veïnat s'ha posat en mans d'advocats per tal de presentar al·legacions. Es demana disposar d'un pis de lloguer al barri en les mateixes condicions de renda o bé una indemnització que permeti fer front a la compra d'un pis a preu de mercat o, en una tercera opció, ser recol·locats en

Maqueta de les expropiacions per a l'ampliació de Sants-Estació.

un pis de compra sempre que s'adapti a les seves necessitats, amb una hipoteca assequible, i es solucioni l'accés al crèdit per a les famílies que tenen baixes possibilitats que un banc accedeixi a concedir-lo.

De moment no s'ha iniciat el procés d'expropiació de la resta d'edificis afectats, fet que segons un dels veïns dels pisos expropiats pot respondre a la voluntat de desunir el veïnat.

Indústries i comerços afectats

Les botigues es troben en una situació similar. La indemnització no permet fer front al lloguer d'un local al barri, que suposaria un cost 20 vegades major al lloguer que estan pagant actual-

ment. En un dels casos la indemnització també s'ha fet comptant molts menys metres quadrats dels que té el local. Tal com afirma una de les afectades, "Si volen arreglar el barri, cap veí en pot sortir penalitzat". Una altra de les queixes fa referència a la incertesa respecte la durada del procés, cosa que dificulta fer una previsió de vida i de treball.

Les indústries del carrer Viriat, que també estan afectades pel procés de remodelació de Sants-Estació, estan en fase molt avançada d'expropiació. Hi ha una part dels industrials que han acceptat les condicions, mentre que altres segueixen negociant, ja que consideren que les indemnitzacions no són suficients.

Capçalera de la manifestació de l'11 de febrer.

O. CLAVERA

Múltiples accions de la campanya autodeterminista

ESTER DE PABLO RAMS • SANTS

L'11 de febrer més de 5.000 persones van participar en la manifestació de la Campanya Unitària per l'Autodeterminació (CUA) a Barcelona sota el lema: "Prou estatuts! Som una nació: autodeterminació". Més de 250 organitzacions i col·lectius dels Països Catalans s'han aplegat en aquesta campanya autodeterminista, amb un comitè local a Sants, que es reuneix quin-

zenalment al Casal Independentista i que està treballant en l'organització d'un acte al barri i d'una concentració davant la seu del districte pel proper 1 d'abril.

Una setmana més tard, el dissabte 18, desenes de milers de persones acudien a la convocatòria de la Plataforma Pel Dret de Decidir. Unes 600 entitats convocaven la ciutadania sota el lema "Som una Nació i tenim el dret de decidir".

Peluqueria
Lliure

NO TANQUEM AL MIGDIA

Plaça d'Osca 7-11, LOCAL 4
08014 Sants, Barcelona

Tel. 93 298 83 35

Les cafetes de
Can Vies tornen
a estar obertes!

visita'ns els dimarts,
dijous, divendres i
caps de setmana

EL PASSADIS

Pl. Osca, 10 - 08014 - Barcelona
Tel: 93 332 89 48

Teteria
Malea s.c.c.l

c/Riego 16, baixos
08014 Sants

Tel: 93 331 20 30

Noves veus contra el tren d'alta velocitat

LAIA SÁNCHEZ AMAT - SANTS

L'Assemblea de Joves de Sants (AJS)-CAJEI va iniciar recentment una campanya indefinida contra el tren d'alta velocitat (TAV), que ha d'arribar a Barcelona el 2008. Aquesta iniciativa es fa en coordinació amb les assemblees de joves de l'Eixample Nord, el Clot i Sant Andreu, barris de Barcelona afectats per les obres de construcció de vies i noves estacions de la línia, i compta amb el suport i la col·laboració de la Plataforma pel Soterrament de les Vies i contra el Pla de l'Estació.

La iniciativa d'aquest col·lectiu de joves pretén fer visibles les raons per oposar-se al TAV i les conseqüències negatives de la seva implantació. Fins ara s'han realitzat encartellades, embustiades per les cases del barri i una taula informativa cada dissabte al matí a la plaça de Sants, on es pot trobar informació i material (xapes, banderoles i samarretes). Es preveuen altres accions per la calçotada del Casal Independentista, el dia 5 de març, i per l'aniversari de

l'AJS, a finals de maig.

La campanya esgrimeix arguments de pes per oposar-se al TAV. Presentat pels poders públics com una infraestructura imprescindible per unir Madrid i Barcelona, més ràpida que el tren actual i més ecològica que l'avió, té nombrosos inconvenients: greu impacte ambiental del recorregut de la línia, accentuació del model centralitzador, elitització del transport per l'alt preu del bitllet i, a Barcelona, problemes que s'ocasionaran al veïnat derivats de la construcció i del pas de la línia (sorolls, vibracions, etc.), despersonalització dels barris (canvi de fesomia d'aquests, creació de barris temàtics, alteració de les relacions econòmiques i socials que hi tenen lloc) i augment de l'especulació urbanística (noves edificacions, pujada del preu dels habitatges, etc.).

Lluny de fer una campanya només en negatiu, l'AJS i les altres assemblees ofereixen una alternativa viable; si la raó per construir el TAV és el guany de velocitat, això es pot aconseguir d'altres maneres. Es proposa la millora de

Imatge de la parada del dissabte 25 de febrer.

LAIA SÁNCHEZ AMAT

les xarxes fèrries existents per tal de poder-hi fer circular trens de mercaderies i trens ràpids (Talgo, Euromed), fet que suposaria uns rendiments superiors al TAV i evitaria el desdoblament de vies ferroviàries. A més, advoca per l'adopció del tren pendular (que permet la seva inclinació en els revolts, sense necessitat de les grans vies de corbatura que necessita el TAV), amb el qual es pot arribar a velocitats de 150-250 km/h (el viatge Barcelona-Madrid podria fer-se en 3,5 hores). Els beneficis d'aquesta alternativa són

òptims: s'estalviaria diner públic perquè requeriria menys despeses (la millora d'un quilòmetre de via actual costa entre 1,8 i 4,2 milions d'euros; el cost de la del TAV és de 9-12 milions), s'abaratirien els costos energètics, l'impacte territorial i ambiental seria mínim (ja que s'aprofitaria gran part de la infraestructura existent i s'evitaria la creació de noves àrees especulatives i l'accentuació del desequilibri entre diferents zones) i, per últim, no es produiria la privatització de línies de tren ni l'elitització d'aquest servei públic.

PINZELLADES

El passat 11 de febrer diferents federacions de la CGT es van trobar al CSA Can Vies convocats per la Secretaria d'Acció Social i la de Joves d'aquest sindicat per debatre sobre com articular l'acció social de l'organització anarcosindicalista. El debat, que reunia membres de diferents federacions del principat (Girona, Tarragona, Reus, Terrassa, Lleida, Capellades, Barcelona...), es va realitzar a Can Vies justament per l'impuls que les secretaries volen donar a l'acció social i per solidaritzar-se i establir contactes amb el moviment okupa. En acabar el debat la majoria d'assistents es van dirigir cap al carrer Miquel Àngel per donar suport a l'okupació per part de joves d'un immoble abandonat.

El passat del film *Pan y rosas* de Ken Loach el 9 de febrer a les Cotxeres de Sants va donar peu al debat sobre els acomiadaments de la SEAT. D'altra banda, una comparança al carnetoltes de Sants reclamava la readmissió dels acomiadats. Seguint el cicle de pel·lícules, el 13 de març a les 19.30 h. està previst el passat de *Bagdad rap*, amb la presència del germà de Jose Couso, periodista assassinat a l'Iraq.

El cap de setmana del 4 i 5 de febrer va tenir lloc la primera Sortida de Dones de Sants. Des de fa 3 anys, dones de diversos col·lectius del barri (Endavant-Sants, Assemblea de Barri de Sants, L'Esclatxa i Creació Positiva) organitzen conjuntament actes i jornades. D'aquesta col·laboració va néixer la sortida, oberta a totes les dones del barri. Durant el cap de setmana a Mieres, les assistents van compartir reflexions sobre el feminisme, passejades, cançons i contes i exercicis de bioenergètica per carregar piles. La iniciativa ha tingut bona acollida i les organitzadores esperen que l'any que ve més dones s'hi engresquin.

El nou Ateneu Llibertari de Sants va realitzar el seu primer acte públic el 26 de febrer. La preinaguració es va amanir amb una xocolatada i un recital de poesia. Aquest nou espai de trobada del moviment llibertari al barri es troba als baixos del 10 del carrer Reina Maria Victòria, darrere les Cotxeres de Sants.

Ingrés a presó preventiva sense proves

ALBERT / ESTER - SANTS

La darrera ràtzia contra l'anarquisme es va saldar amb tres detinguts el passat 9 de febrer, dos dels quals han ingressat en presó preventiva (una mesura que només s'aplica en casos de molta gravetat) sota l'acusació de sabotejar una oficina del Banc Sabadell i una oficina del CIRE (Centre d'Iniciatives per a la Reinserció). Cal recordar que durant els registres no es va trobar cap material explosiu, només propaganda i material informàtic.

El dilluns 20 de febrer, a les 8.30 del matí es va produir un tall de trànsit a la carretera de Sants, a l'alçada del carrer Olzinelles, per denunciar aquests darrers empresonaments. Es

van desplegar dues gran pancartes i es van repartir octavetes a les persones que transitaven per la carretera. A la mateixa hora es va produir un altre tall de trànsit a la confluència del carrer Aragó amb Pau Claris.

Xerrada al Casal sobre els detinguts anarquistes

El Casal Independentista de Sants va acollir el passat 10 de febrer una xerrada informativa sobre la situació dels 4 joves empresonats arran d'una operació repressiva del setembre de 2003. En aquelles dates, Baltasar Garzón va ordenar la detenció de 6 persones, acusades de crear una "cèl·lula terrorista anarquista" en un sumari ple de nombroses irregularitats, que

Tall de trànsit en denúncia pels empresonaments.

han continuat fins a la data d'avui.

A l'acte es va explicar la situació dels joves, que s'enfronten a unes penes de presó molt elevades: un d'ells té una petició fiscal de 117 anys, i a la resta els demanen penes supe-

riors als 40 anys. D'altra banda, el debat posterior que es va originar va posar de manifest la necessitat de coordinar els esforços entre diferents col·lectius de cara a respondre a les operacions repressives contra la dissidència política.

la bagassa
tot per menjar

Riego 18 08014 Tel. 93 421 05 93

Obert de dilluns a dissabtes de 13.30 a 15.30 h i de 20.30 a 23.30 h

Passatg

Laciutatinvisible

llibreria crítica associativa
taller de serigrafia
centre de documentació
espai de recerca zona mèdia

C/ Riego 35 t. 93 298 99 47

Cantonada amb Autonomia. Barri de Sants. Barcelona -MP- L1 Pl; Sants- L3 L5

aciutatinvisible@moviments.net

terra d'escudella

esmorzars
menús al migdia
plats i amanides a la nit
entrepans
tastets
braves

c/ Premià, 20 baixos 08014 Sants (BCN) Tel. 93 422 16 13

casal independentista de Sants

Vine al casal!
ens hi trobaràs
tot l'any...

obrim cada tarda a 2/4 de 7

i ens trobaràs fins les 11 del vespre o les 12 els caps de setmana.

c/ Premià n° 31

La plaça viu i la gent somriu

Són les 10 del matí d'un diumenge fred d'hivern i quatre abelles adornades arriben amb una furgoneta groga a la plaça Osca. La plaça està buida i tranquil·la, el sol encara no ha tret el nas i en alguns balcons hi ha llençols amb lletres que diuen "Prou Soroll". Les quatre abelles es posen a treballar, escombren la plaça, carreguen pesats altaveus i en poca estona ja comencen a fer sonar els seus instruments. Ara una guitarra, ara un acordió, ara un baix, un calaix, un *charango*... i, a partir d'aquest moment, tothom qui passa per anar a comprar el pa o buscar el diari s'atura un momentet i es pregunta: "Què hi fan avui aquí?".

I com si la flauta d'Hamelin hagués sonat, molt abans de les 12, la plaça Osca és plena de persones i personetes de totes les edats i mesures esperant passar una bona estona. Des d'aquest moment petits i grans corren davant del *Chiriguare*, canten per avisar la formiga d'on és el blat de moro, es barallen per enganxar pines a la roba de qualsevol, estiren la cua del Dimoni Cucarell i finalment es preparen per fer la primera partida de la temporada de *confettició*. A un costat de la plaça hi ha un bon grapat de nenes i nenes amb les mans plenes de confeti de color groc esperant amb candeletes que uns quants paperets vagin a parar al cap del seu pare; a l'altra banda els pares i mares que ja fa estona que ballen de valent es preparen per guanyar la partida sense miraments i per un moment s'obliden que no es pot abusar dels més petits de la casa: sona la música i la plaça esdevé un mon màgic on petits i grans corren i van d'un costat a l'altre amb un somriure tan gran que es fa difícil d'escriure.

Finalment els àrbitres de la partida decideixen que aquest cop l'equip guanyador ha estat els dels pares i mares, que hem de dir que han estat ajudats pels avis, les àvies, els tiets i alguns adults sense descendència. Però el que no diuen als àrbitres és que qui ha guanyat indiscutiblement és, en primera instància, la plaça i, en un segon, però no menys important terme, en Carles, en Jordi, en Toni i en Claudi de La tresca i la verdesca.

Després de la partida la plaça recupera la seva avorrida normalitat i espera que els veïns i les veïnes del barri hi tornin a jugar.

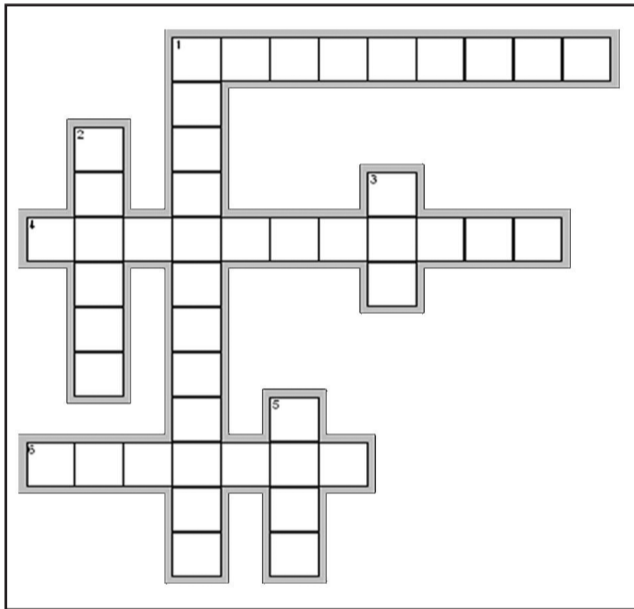
Contacte: www.latresca.com

Pluja de pòl·len a la plaça d'Osca.

F. AGUILERA

Mots rebels

Horizontals

- Complex industrial al barri, fa anys i panys que hi hauria d'haver equipaments (tot junt).
- Amb les obres de l'estació ha augmentat molt als seus voltants.
- Caldran moltes jornades per eradicar-la. Sembla mentida, però no ho és; a l'Estat espanyol encara es...

Verticals

- Enguany al barri se li dedicat a les bestialitats de la COPE.
- Que simpàtics que són! Te'ls trobes pel carrer i t'identifiquen si no els agrada com vesteixes.
- Les seves obres han posat el barri potes enlaire. De velocitat, bé poc.
- Si ets anarquista i t'oposes a l'explotació laboral en centres penitenciaris, pots acabar...

L'última fada

"Quan un nen diu que no creu en les fades, en cau morta una. Aquesta és la raó que en quedin tan poques."

James Barrie, autor de Peter Pan

El bosc de les fades queda lluny de la ciutat, nimfes, follets i nans se la miren (ai, pobres humans!).

Zona arrecerada del terrible infecte urbà, l'última fada encara juga sota el bosc de l'arç...

Ha mort un indigent, els blaus l'han apallissat, l'alcalde, amb la mà dreta, com sempre ho ha negat (no hi ha hagut tortura, no hi ha hagut assassinat; és la seva seva feina, la de matar immigrants).

Un brot incontrolat de sida acaba d'arribar, les mosques, abans gent, van caient als hospitals (buides les arqués, pressupost rebenat).

L'alcalde en roda de premsa: "S'ha de mirar per la ciutat".

És novembre a la ciutat, les gotes sobre l'asfalt, la Convenció Ambiental sota l'abocador incontrolat...

És la pluja àcida, ambient contaminat, no queda cap riu amb un sol peix sense matar.

Mafalda es ven al carrer, a casa és maltractada, a l'alcalde no li agrada. "S'ha de mirar per la ciutat".

Com la seva filla, ni tan sols se n'ha adonat, a l'avinguda de París, vuit hores i encara ha de robar.

Cada fada morta és un infant que no hi creu, la civilització les va matant; tu segueix cantant...

L'últim crit ha deixat anar tota la passió, queda l'esperança si encara es creu en la il·lusió.

Memòries gràfiques

Dibuix aparegut a *La Tramontana* el 21 de juny de 1892. Reflecteix la posició crítica del periòdic sobre el tema de l'agregació de municipis per part de l'Ajuntament conservador de Barcelona. L'any 1987 van ser annexionats a la ciutat els municipis de Gràcia, Sant Martí, Sants, Sant Andreu, les Corts i Sant Gervasi. De res van servir les protestes i el recurs contra el decret.

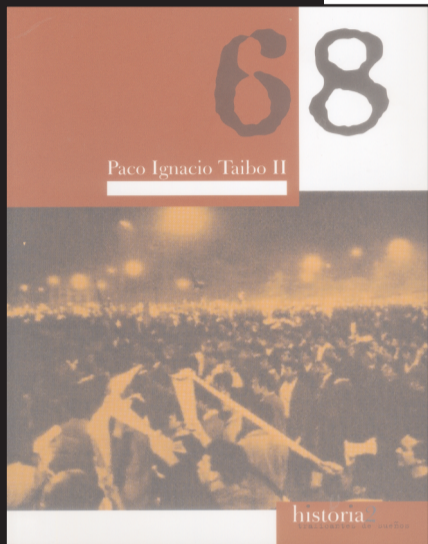

68

Paco Ignacio Taibo II
Traficantes de Sueños, 2006

LIBRE

En la història de la revolució o, millor dit, en la microhistòria de les revolucions oblidades, no és de rebut comparar quin esdeveniment disposa d'una intensitat revolucionària superior a la d'un altre, sembla fora de lloc escatir quina major densitat política prenya una o altra insurrecció. Com es quantifica? Per la maduresa organitzativa? Per l'amplitud dels subjectes socials que hi participaren? Per la victòria, sempre revocable, de les demandes? Per la identificació explicativa d'una determinada època? Si diem 68, l'imaginari progressista europeu (i eurocèntric) respon: el Maig Francès. No obstant això, si a la data hi afegim 123 dies de vaga a les universitats, la personifiquem en desenes de milers de persones organitzades permanentment en assemblees i brigades, si la coordinem amb el Comitè Nacional de Huelga, si l'assetgem amb tancs i baionetes i ràfegues de metralladora, si l'esquitxem amb la sang de 400 executats a la plaça de Tlatelolco, si l'enfosquim amb milers d'empresonats durant anys... aleshores el 68 mexicà s'erigeix amb tota la seva potència i, malgrat les comparacions impossibles, empal·lideix el germà petit parisenc i resitua mites. Paco Ignacio Taibo II publicà aquesta crònica personal i poètica del 68 mexicà l'any 1991, més de 20 anys després d'uns esdeveniments que visqué de primera mà. L'acció frenètica a les pàgines del text, per tant, es combina amb la tendresa de la memòria, amb la reflexió sobre el que sedimentà. Ara, *Traficantes de Sueños*, sempre pertinents, ens brinda l'oportunitat de conèixer un capítol important protagonitzat pels germans rebels de l'Atlàntic i, sobretot, ens explica la genealogia de la seva dignitat. Ja que, com afirma Taibo: "Derrotas, un chingo, pero bastantes pocas rendiciones."

Ivan Miró · La Ciutat Invisible

Un tomb pel diccionari

Abans, quan es comprava roba se solia adquirir dues o tres talles més gran, per aprofitar-la durant més temps. Hi havia tota una sèrie d'oficis derivats d'aquest estalvi i actualment gairebé desapareguts: dones que recollien punts escapats de les mitges, adobadors de paraigües i cosidores que anaven a les cases. La roba durava generacions. Passava de pares a fills i de germans a germans. Els calçons i vestits s'escurçaven, a les camises se'ls canviava colls i punys i els abrics es capgiraven. A cap casa faltava l'ou de fusta per sargir els mitjons. Per això, *preu per preu, sabates grosses*.

Preu per preu, sabates grosses

Premis Goya 2006

La principal característica de la XX edició dels premis Goya va ser que els guardons van estar força repartits.

La guanyadora, sens dubte, va ser *La vida secreta de la palabras*, d'Isabel Coixet, amb quatre Goya: millor pel·lícula, millor direcció, millor guió original i millor direcció de producció. La va seguir *Princesas*, de Fernando León de Aranoa, amb tres Goya menys importants: millor actriu, millor actriu revelació i millor cançó.

La resta, com deiem, molt repartits. Destacarem els de millor actor per a Óscar Jaenada pel seu paper a *Camarón*, el de Jesús Carroza com a actor revelació per *7 vírgenes* i els dos que es va emportar *Tapas*, millor director novell i millor actriu de repartiment.

Pel que fa a la gala, insulsa, com ja és habitual. Els presentadors Antonio Resines, més relaxat que l'any anterior, i Concha Velasco, poc encertada en general i en l'elecció del seu segon vestit en particular. Enguany la cosa anava de records, al fil dels 20 anys d'existència dels premis, de manera que els presentadors s'anaven anunciant amb imatges de pel·lícules seves que els servien d'introducció. Seguim trobant-hi a faltar molt la Sardà.

Yol

Nadie alrededor

Saldos Arias
DPC
2006

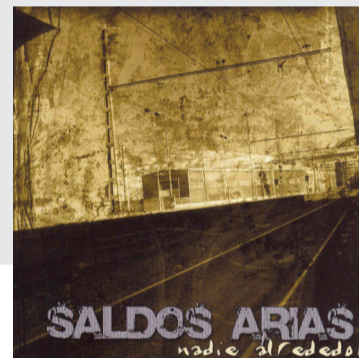
Saldos Arias són uns desconeguts a casa nostra, però no ho son tant a Galícia, des d'on ens ha arribat aquest magnífic treball que ara presentem.

Feia dies que des de la secció Parèntesi de LA BURXA no parlàvem d'un disc al més pur estil punk-rocker i finalment ho acabem de trobar. Saldos Arias representa l'autèntic exponent de tota una llarga llista de bandes influenciada pels Ramones i que fan seu l'estil, tot compaginant-lo amb altres influències clares com serien la dels també americans Bad Religion i altres tantes bandes melòdiques europees. Amb aquestes referències només ens queda deixar el seu contacte per tal que també vosaltres gaudiu de cançons com "Abre los ojos", "Perros de la guerra" i "Abuñas creis", igual com ho hem fet nosaltres. Només per als amants del punk-rock i el hardcore melòdic de tota la vida...

Contacte: 670502562 www.saldosarias.com

David Vázquez

MÚSICA

CINEMA

Fes-te amic o amiga de la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment. Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps!

Nom _____
 Cognoms _____
 Carrer i número _____
 Codi Postal _____ Població _____
 Telèfon _____ DNI _____
 Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de LA BURXA
 3 euros/mes
 (36 euros l'any)

Col·laboració anual amb LA BURXA
 5 euros/mes
 (60 euros l'any)

Aportacions voluntàries a LA BURXA
 euros
 (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
 Adreça _____
 Població _____
 Nom del titular _____
 CODI ENTITAT
 CODI SUCURSAL
 CODI SEGURETAT
 NÚM DE COMPTE
 Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
 Data _____ Signatura _____

D'ON VENIM

Festa Major
3a època

En els mesos de març i abril de 1977, l'Assemblea de l'Ateneu Llibertari i els veïns dels carrers de Finlàndia, Burgos, Sagunt i el tros de Jocs Florals entre Burgos i Sagunt, vàrem acordar fer la 3a època de la Festa Major de Sants a finals d'agost.

La col·laboració de l'Elèctrica Dharma en la cercavila d'inici de la festa va fer que aquest acte fos un èxit, en el qual hi van participar centenars de veïns i veïnes de Sants. A més, el cantautor Muns va fer obrir les orelles a tothom amb la seva participació el diumenge de festa al carrer Sagunt cantant "A les barricades", "Hijos del pueblo" i un llarg etcètera de cançons llibertàries, i va deixar la gent perplexa quant al contingut del seu repertori llibertari-festiu. Aquest va ser aplaudit des dels balcons i des del mateix carrer on els assistents estaven congregats per escoltar-lo. També va ésser aplaudida amb ganes la formació de teatre La gavina negra, que va fer gaudir el matí de diumenge amb la seva visió del món plena de fantasia i llibertat.

En fi, la 3a època de la Festa Major de Sants va estar plena de participació i entusiasme. I ara, des de LA BURXA, fem una reflexió: la Festa Major de Sants i les Festes Alternatives són indispensables per a l'afer ludico-festiu i, any rere any, val la pena participar-hi.

L'Ateneu Llibertari de Sants, la primera vegada, va participar amb moltíssima força. Després, i a poc a poc, la festa es va anar deixant en mans dels veïns i les veïnes, però sempre amb la total col·laboració de l'Ateneu, en aquest cas fent servir el nostre local on es deixaven els estris necessaris per portar a terme la Festa Major.

JOSEP PONS

Previnguem la tortura

Els passats 3 i 4 de febrer es van celebrar a Barcelona les "Jornades per la implantació del protocol facultatiu de l'ONU: previnguem la tortura", organitzades per la Coordinadora per

la prevenció de la tortura. La gran participació en la trobada mostra la preocupació de la societat civil davant d'aquesta violació de la dignitat humana

ESTER DE PABLO RAMS

Les 755 denúncies per tortures o maltractaments recollides l'any 2004 per la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura demostren que, malauradament, a les comissaries i presons de l'Estat espanyol continua havent-hi tortura, i que aquesta és una pràctica més que esporàdica.

Malgrat la rotunda prohibició tant per la Constitució espanyola com per tot el dret internacional, i malgrat les negacions del govern, la tortura és una realitat certificada per les sentències dictades contra l'Estat espanyol pel Tribunal Internacional de Drets Humans, per les recomanacions del relator especial de l'ONU, pels informes d'Amnistia Internacional i d'altres associacions i col·lectius professionals, així com per les denúncies de grups de suport a les persones empresonades o per les mateixes víctimes i els seus familiars. Des de tots aquests àmbits, fa anys que es reclamem mesures efectives per prevenir aquesta inacceptable violació de la dignitat i dels drets humans.

El protocol facultatiu contra la tortura

La Coordinadora per la Prevenció de la Tortura (CPT), que agrupa 37 associacions de tot l'estat, neix amb la vocació de treballar per posar fi a aquesta situació inacceptable. Ha iniciat una campanya per aconseguir que el Govern espa-

nyol signi, ratifiqui i posi en funcionament el protocol facultatiu contra la tortura, aprovat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 2002. Les jornades "Previnguem la tortura" s'inscriuen en el marc d'aquesta campanya, en un moment en què es rumoreja que l'executiu de Zapa-

Theo Van Boven a la roda de premsa O. CLAVERA

tero vol ratificar l'esmentat protocol, després d'haver-lo signat l'abril passat.

El protocol estableix mecanismes reals i operatius per prevenir la tortura en presons, comissaries, centres de retenció d'immigrants, etc. en permetre el control d'aquests espais per part de la societat civil. Des de la CPT es vol garantir la incorporació de les associacions de drets humans en els comitès de visita i control que s'han de constituir per executar les recomanacions de l'ONU.

Les jornades 'Previnguem la tortura'

El Col·legi d'Advocats de Barcelona va aplegar més de 400 persones en unes intenses jornades, amb intervencions de més d'una trentena de lletrats, juristes, experts estatals i internacionals, col·lectius i persones que han estat torturades en la comissaries de l'Estat espanyol. Més enllà de la ratificació del protocol es van assenyalar altres aspectes essencials per eradicar aquesta pràctica. Santiago Vidal, jutge de l'Audiència Provincial de Barcelona, va afirmar que calia suprimir l'Audiència Nacional i introduir alguns canvis en l'actual marc jurídic, molt limitat per poder garantir la integritat dels detinguts. Theo Van Boven, l'exrelator de l'ONU per a la tortura (el qual en el marc d'una visita a l'Estat espanyol el 2003 va elaborar un informe on recomanava la supressió del règim d'incomunicació i una investigació ràpida i eficaç de les denúncies), va afirmar que, malgrat que l'actitud del govern actual era millor que la del PP, l'essència a l'hora de tractar aquest tema és la mateixa. Fins avui cap de les seves recomanacions ha estat aplicada. És per aquesta raó que, com a conclusió de les jornades, s'assenyalà la importància de continuar creant un espai per visibilitzar la tortura i la responsabilitat de la societat civil en l'eradicació d'aquestes pràctiques.

Més informació:
www.prevenciontortura.org

La tortura als Països Catalans

L'any 2004 la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura (CPT) va recollir 755 denúncies per tortures a l'Estat espanyol. D'aquestes, 260 s'han produït als Països Catalans: una vintena a les Illes Balears, 27 al País Valencià i 113 al Principat. Una altra dada preocupant és la que dona Álvaro Gil-Robles, comissari europeu per als drets humans, en un informe del 2005, on es recullen 197 denúncies interposades contra els Mossos d'Esquadra en el període 2002-2004. Un nombre molt elevat si tenim en compte

que en aquestes dates el desplegament d'aquest cos havia arribat a poc més de la meitat del territori.

Però malauradament no només es tortura, també hi ha impunitat. Cal destacar l'arxiu de la investigació en el cas dels maltractaments rebuts pels 26 presos de Quatre Camins, malgrat que l'Administració penitenciària va reconèixer els fets. També cal parlar de l'absolució dictada per l'Audiència de Girona de 12 Mossos d'Esquadra malgrat acreditar que les lesions es van produir.

EL RACÓ DEL CASAL

Motius per dir no al TAV

Ja fa temps que al nostre barri es pot veure com avancen les obres del tren d'alta velocitat (AVE a l'Estat espanyol).

L'arribada d'aquest mitjà de transport a Sants, implicarà la transformació d'aquest en un barri temàtic, ja que s'ampliarà de forma considerable l'estació de Sants per construir-hi un altre hotel, un centre comercial i d'oci, i més oficines. Així, el projecte de la nova estació preveu l'ampliació vertical fins a l'alçada de l'hotel que hi ha actualment i l'ampliació horitzontal que comportarà l'enderrocament d'alguns edificis d'habitatges de veïns i veïnes de Sants. El TAV, lluny de significar l'avenç per a la ciutadania que els polítics asseguren, serà un transport d'elit perquè tindrà un preu abusiu, similar al d'un bitllet d'avió. A més, serà perjudicial per al medi ambient, ja que s'estan destruint corredors ecològics per construir la nova línia.

La gran suma de diners que les institucions s'estan gastant en l'arribada del nou transport (cada quilòmetre de via costa de 1.500 a 2.000 milions de les extintes pessetes) es podria destinar, entre d'altres, a la millora, l'abaratiment i l'ampliació de la xarxa de transports públics ja existents.

En referència a la campanya "Volem l'AVE pel litoral", cal indicar que no considerem oportuna la postura de traslladar el recorregut pel costat del mar, ja que els arguments que aquí hem exposat són aplicables també a aquesta zona.

Així, el TAV no és més que una excusa per fomentar l'especulació i la creació de barris temàtics. A més, és un mitjà de transport elitista, insostenible i que no satisfà les necessitats de la ciutadania.

CASAL INDEPENDENTISTA

subscriu-te!

Sabem que hi tens dret!!!
Confia en el nostre equip de professionals

Equip Jurídic

3·5
trespuncinc

ADVOCATS - PROCURADORS - PERITS

Berlín, 3-5, entresòl 3a Barcelona
Tel 93.451.55.34 i Fax 93.409.06.36
info@equipjuridic.com
www.equipjuridic.com

General d'Instal·lacions BCN, s.l.

AIGUA - LLUM - GAS

Instal·lacions i reformes

Galileu 87 - 08028
Tel: 93 511 12 34

El Lokal
Associació Cultural El Raval

horari:
matins, de dimarts a divendres de 10.30 a 14h
tardes, de dilluns a dissabtes de 17 a 21h

c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org /
ellokal@sindominio.net

ESPAI DE TREBALL

Compaginar treball i vida (2)

M'agradaria insistir en altres maneres de promoure la conciliació de la vida personal i laboral, ja que determinats articles de l'Estatut dels Treballadors no són gaire coneguts i fan possible aquesta conciliació, tot i que i no s'han reconegut en la llei 39/1999 (és clar). Un d'aquests és l'article 23 de promoció de la formació en el treball.

Aquest article reconeix el dret de les persones treballadores a compaginar la relació laboral amb el desenvolupament d'estudis acadèmics o professionals (educació secundària obligatòria, batxillerat, cicles formatius de grau mitjà o superior i titulacions universitàries de grau mitjà o superior). La persona que cursi aquestes titulacions té dret que se li adapti l'horari de treball per compaginar-lo amb l'horari de classes, a escollir torn de treball fix si el sistema de treball és de torn rotatiu, i demanar els permisos necessaris per assistir als exàmens.

En aquest cas estem parlant de titulacions acadèmiques o professionals, al marge del sistema de formació continuada que pot tenir l'empresa (subvencionats i gratuïts) o d'altres formacions que pugui oferir l'empresa. L'exercici d'aquest dret és directe (no necessita cap llei de desenvolupament per a la seva efectivitat) i personal (és la persona qui l'exerceix, i l'empresa l'ha de respectar i complir).

Malgrat aquest reconeixement encara hi ha moltes empreses que l'incompleixen quan una persona el demana i en el meu cas, crec que encara hauré d'acompanyar moltes persones més a la inspecció de treball per denunciar aquesta situació.

MARC FAUSTINO I VIDAL
Consultes:
laburxa@laburxa.org

L'Espai Jove, regenerant el sindicalisme

L'Espai Jove de la Intersindical-CSC neix amb la voluntat d'aglutinar la gent jove afiliada a la Intersindical-CSC. La motivació que va moure a crear aquesta entitat juvenil fou recollir la veu de la gent jove en el món del treball, així com les particularitats i les característiques específiques. En aquest sentit, recuperar la solidaritat com a capital de la classe treballadora i fer d'aquesta l'eina en la necessària recuperació del sindicalisme com a element per a la defensa dels drets laborals i com a mecanisme de transformació social, és la prioritat dels companys i companyes que en formem

DAVID SORIANO I TACHÉ
SECRETARI D'ACCIÓ SOCIAL DE
L'ESPAI JOVE DE LA INTERSINDICAL-CSC

Com a sindicat de caràcter sociopolític, la nostra pràctica sindical constitueix un reforç complementari i un suport a la lluita pels drets nacionals del jove català, des d'una perspectiva combativa i transformadora. Perquè sigui així, s'ha de tenir en compte la dimensió econòmica i social que permeti satisfer les demandes dels i les treballadores.

Des de l'Espai Jove tenim la certesa que la resolució dels problemes que ens afecten com a joves i com a treballadors s'hauran d'abordar des de diferents àmbits, i que, evidentment, no podem allunyar el món del treball d'altres elements socials com l'habitatge, l'educació, la ciutadania i l'alliberament nacional, entre d'altres.

Per què una campanya sobre l'educació en el lleure?

El món del lleure educatiu i sociocultural és un d'aquells sectors professionals poc valorat, poc reconegut i d'alta precarietat laboral.

Des de l'Espai Jove no negarem que la signatura del primer conveni que regula el sector entre els dos sindicats estatals i les patronals, ha fet que aquestes i aquests professionals vegin reconeguda la seva tasca tant legalment com socialment. Com a mínim aquest ressò social s'ha pogut notar aquests últims mesos en els mitjans de comunicació quan s'afirmava que la signatura del conveni havia fet augmentar els preus de les activitats ofertes.

Hem parlat de reconeixement laboral. És que els monitors i

monitores no són educadors? Així, per què no formen part del conveni d'educació privada? Segurament perquè el reconeixement rebut no és el que mereixen.

Però aquest conveni no impedeix que les empreses del sector segueixin actuant com a veritables ETT, cedint les treballadores i els treballadors als centres on realitzen la seva tasca. En definitiva, podríem dir que aquest sector

és un paradís de la subcontractació i, com a tal, de la precarietat.

Nosaltres volem anar més enllà de signar convenis que perpetuïn i legitimin la subcontractació, i exigim a les administracions públiques que actuïn d'acord amb la realitat i les necessitats dels infants, fent-se càrrec d'aquests i aquestes professionals que exerceixen la seva tasca en centres públics.

Les reivindicacions de l'Espai Jove davant d'aquests fets

Un cop signat el conveni, tot i no ser el desitjat per nosaltres, exigim que aquest es compleixi en la seva totalitat.

Per exigir-ho amb força, anem i ens posem a la disposició de les treballadores i els treballadors per tal d'organitzar-se i promoure eleccions sindicals.

Per desgràcia, no tots els problemes del sector són el no compliment del conveni en la seva totalitat. Encara ens trobem amb empreses que no paguen els salaris dels seus treballadors quan toca, ni fan arribar els documents (contractes, nòmines...) pertinents als interessats.

Exigim a l'Administració pública que posi fi a aquestes irregularitats, assumint que part de la responsabilitat és seva amb el seu afany liberalitzador de l'economia.

A més, denunciem la vergonyosa tasca que estan duent a terme els sindicats, actuant al servei de l'empresariat en les empreses on existeix comitè, actuant de fre quan són els treballadors i treballadores organitzades per si sols els que exigeixen els seus drets.

Propostes concretes de l'Espai Jove per a la futura revisió del conveni

Vist tot l'anterior, proposem la desaparició del conveni actual per passar a ser regulat pel Conveni d'Educació Privada de Catalunya.

També exigim la transformació d'aquells contractes fixos discontinus en contractes fixos ordinaris de totes aquelles persones contractades per realitzar tasques educatives durant tot el període lectiu escolar.

Per últim, exigim un control eficaç de les jornades laborals realitzades en cases de colònies, recollida en l'article 39 de l'actual conveni, i demanem la creació d'una categoria especial diferent a l'actual.

LA BORDETA, MON AMOUR

Camí de la Cadena

Fa uns dies les entitats del barri vam rebre del Districte una documentació amb les propostes inicials per a una nova modificació del PGM (pla general metropolità) del nou planejament urbanístic de Can Batlló i de l'antiga estació de Magòria.

La nova modificació proposada varia notablement de la fins ara vigent i, com a novetats més notables, detalla una bateria de futurs equipaments que des de sempre han mancat al barri de la Bordeta i que han estat reclamats insistentment per la Comissió de Veïns de la Bordeta. En contrapartida, la gran nau central de l'antiga fàbrica (qualificada com a equipaments) serà ocupada per la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat i el propietari, Immobiliària Gaudir, podrà edificar-hi més de 1.100 habitatges, mentre que en l'anterior en podia fer pocs més de 500.

El detall que ha passat per alt l'equip que ha dissenyat aquest document és que dins de l'àmbit de Can Batlló existeix un nucli d'habitatges en condicions pre-càries, on des de fa més de 25 anys hi viuen famílies i que probablement seran les primeres que seran desnonades, ja que a la zona on són instal·lades s'hi aixecaran uns grans blocs d'alt standing.

La Comissió de Veïns de la Bordeta, que el 2001 ja va gestionar l'elaboració d'un cens dels veïns d'aquest nucli i el va fer arribar a l'Administració del Districte. Volem que la gent del Camí de la Cadena no es quedi sense una llar digna. La construcció d'habitatges socials ha de ser de la màxima prioritat a Can Batlló, per damunt dels caríssims pisos que la immobiliària està esperant a construir en el moment que el nou planejament s'hagi aprovat.

COMISSIÓ DE VEÏNS
DE LA BORDETA

LA BURXA ofereix un espai publicitari per a comerços, bars, locals socials, editorials, discogràfiques i d'altres que vulguin anunciar-se.

L'espai es compon de quatre anuncis per pàgina de 63'5 x 60 mm.

En cap cas els i les anunciants es responsabilitzen dels continguts.

Abstenu-vos entitats bancàries, multinacionals i immobiliàries.

Cada requadre costarà 21 euros (3.500 ptes.) i si en voleu ocupar dos, 36 euros (6.000 ptes.).

Fem una gran pinya?

Castellers de Sants

C/ Vallespir 28 www.borinots.org

documentals
curts,
independent
projeccions
i mes...

Video Club

C/ Valladolid 25 08014
Tel 93 330 07 29 BARCELONA

Hierbas Salvajes de Mauricio Mossoguo S.A.

c/ Olzinelles, 19 Tel. 93 431 63 77

- Vols treure't aquests quilos de més?
- Et refredes sovint?
- Et trobes cansat, fatigat?
- Et costa dormir?
- Et sents angoixat, trist, deprimat?
- Vols millorar el teu estat d'ànim?
- Pateixes dolors musculars, d'ossos etc...?

Doncs truca'ns o acostat a la nostra botiga a consultar-nos el teu problema. T'ajudarem a posar-hi remei.

La Casona, 26 anys d'espectacle al barri

YOL • SANTS

Potser per tenint-la tan a prop no som gaire conscients que tenim al barri una de les escoles de formació i investigació teatral més importants del país, La Casona, un centre dinàmic dedicat a la formació i l'entrenament permanent d'actors i actrius.

Fundada el 1980, ja ha passat per tres seus (sempre al barri de Sants) en aquests més de 25 anys de vida, i l'actual és al carrer de Càceres, 8 (davant del Mercat de Sants). Sota el nom de PROJECT'ARTE 2006, es poden trobar actualment 11 cursos didàctics, que van des de la dansa oriental a les tècniques de veu, passant per la iniciació al teatre i la formació de l'actor en diferents nivells i diverses durades. De les 15 a les 1.300 hores lectives hi ha un ampli ventall d'ofertes pedagògiques, reconegudes per centres com la Universitat de Barcelona (via el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya), que admet els cursos de La Casona com a crèdits de lliure elecció.

Ara, l'escola, ha habilitat un escenari on ofereix funcions els divendres i dissabtes a les 8 del vespre. Són espectacles protagonitzats per actors formats a la casa, que ja han finalitzat els estudis i segueixen treballant amb el director del centre i del projecte

Actors de la Casona en l'obra *El día de gloria ha llegado*.

LA CASONA

La Casona produccions, Fernando Griffell, per a la companyia Vía Moría. Una altra novetat interessant és que aquest any es reprenen les conferències i xerrades gratuïtes, on podreu parlar i sentir a parlar de qüestions com el so i el silenci.

En cartell hi ha *El día de la gloria ha llegado*, una obra dura que ens parla dels danys de la guerra combinant quatre textos de quatre autors ben diferents. Un projecte atrevit, dirigit per Fernando Griffell, on es pot veu-

re la feina feta pels nou actors a la casa. Hanna Matussek, Tomás Montoya, Jonathan del Vas, Gina Méndez, David Pertejo, Ferran Utzet, Carmen Salvador, Ester López i Bárbara Sáez, signen un treball intens i digne que podreu veure fins a l'1 d'abril.

És un luxe tenir al barri un centre teatral tan innovador i actiu com La Casona, que ens proposa cursos i espectacles fets amb treball, il·lusió i entusiasme. Us convidem a seguir-los de ben a prop.

Mathew Tree o l'escriptor català que va néixer anglès

MERITXELL S. A. • SANTS

L'escriptor anglès Mathew Tree va presentar el 20 de febrer el seu llibre *Aniversari* a la Sala Cultural Sant Medir. Davant d'un centenar de persones, l'autor va parlar sobre la seva peculiar manera de celebrar els 20 anys viscuts entre catalans: relatar i publicar algunes de les seves experiències i reflexions sobre Catalunya. A *Aniversari*, Tree tracta temes com la llengua, la immigració i la catalanitat amb un llenguatge molt planer, sense disquisicions complicades, explicant els seus sentiments i esperances sobre

Catalunya i la cultura que ha convertit en part d'ell mateix. Mathew Tree va néixer a Londres el 1958, i després d'una visita a la plana de Vic, va decidir traslladar-se a Catalunya. Va aprendre el català i va convertir-lo en la seva llengua d'escriptura. *Aniversari* és la seva setena obra en la nostra llengua. Tree va adquirir certa fama (ell s'autodenomina "subfamós") arran de la participació a la televisió i a la ràdio. De col·laborador a *La Cosa Nostra* i *Set de nit*, va passar a presentar *Passatgers*, una sèrie de reportatges sobre els Països Catalans prenent el tren com a nexa.

Jugant a teatre a Can Vies

MERITXELL S. A. • SANTS

Sense fer gaire soroll, almenys de moment, el taller de teatre de Can Vies ja ha fet un any. Cada dimarts, entre 10 i 15 persones es reuneixen a la Capella a quarts de nou per divertir-se i experimentar amb exercicis d'interpretació. La iniciativa va néixer del col·lectiu de vídeo que organitzava les projeccions de pel·lícules a Can Vies. El taller està obert a tothom i tothom

pot fer les seves propostes d'exercicis i activitats. Entre les impulsores hi ha una actriu professional que aporta la seva experiència i coneixement. Fins ara han fet tallers de *commedia dell'arte* i mim i en el futur volen fer un intensiu de *clown*. Encara que de moment no han fet cap representació, tenen en projecte l'obra *Aquesta nit tanquem*, de Manuel de Pedrolo, i es plantegen fer-la en un format diferent a l'habitual.

racó històric

L'esport popular a Sants (primera part)

.. AGUS GIRALT ..

Si volem parlar de l'inici de l'esport a Sants hauríem de parlar de la primera instal·lació que es va edificar per a aquest us, l'hipòdrom de Can Tunis, inaugurat l'any 1883. Però si del que volem parlar és d'esport popular, hem d'avançar uns quants anys, ja que en aquells primers moments l'esport encara era patrimoni exclusiu de la burgesia, que fruïa especialment de disciplines elitistes com l'hipica i les regates. Efectivament l'hipòdrom era al terme de Sants, però no eren pas santsencs els que hi anaven, sinó burgesos

de la gran ciutat.

El futbol i el ciclisme foren dos dels principals esports que van començar a popularitzar-se entre els obrers. Al primers anys del segle XX, Sants va veure néixer clubs com l'Internacional FC, el Gladiator FC i l'Sporting Club de Sants. Per la seva banda, la història del ciclisme feia les seves primeres pedalades pel barri l'any 1908 arran de la inauguració d'un primer velòdrom a la Farga i, posteriorment, del seu substitut al costat del Mercat Nou. Però tot i que l'esport començava

a despertar les primeres passions entre els obrers, encara faltava molta feina per fer, i no serien els conservadors de la Lliga, des de la Mancomunitat, els qui la farien, preocupats únicament per l'esport burgès i de competició.

No fou fins als anys 20 que es va començar a desenvolupar el concepte d'esport popular. Enfront de l'esport de la burgesia, preocupat quasi en exclusiva per la competició i per l'esport espectacle, l'esport popular suposava una democratització. Tothom tenia dret a practicar esport, sense cap distinció. Així, des dels ateneus obrers es van habilitar instal·lacions i seccions esportives, fent la feina que les institucions no havien fet als barris obrers. També trobem en aquest moment el naixement de l'esport femení, gràcies a clubs com el Club Femení d'Esports.

A Sants, en especial, cal esmentar la important feina feta per l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant. Aquest ateneu, com molts d'altres, va servir per arrencar esport i cultura de les mans de la burgesia i fer que tothom en pogués gaudir. Entre les moltes activitats que aquest ateneu va organitzar cal destacar el primer Gran Premi de Sants, llavor de l'actual Cross Popular de Sants.

Al llarg dels anys 30 aquesta tasca es va anar consolidant fins al 1936, moment en què tots aquests ateneus, associacions esportives de base, centres d'esbarjo i associacions culturals i polítiques, Ateneu Sempre Avant inclòs, impulsaren la creació del Comitè Català Proesport Popular, peça bàsica de l'Olimpiada Popular que l'any 1936 s'havia de celebrar a Barcelona.

www.burxa.org

BURXA

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Borriol, un poble que lluita per la seva festa

Enguany fa nou anys que un grup de veïns i veïnes de Borriol, a la comarca de la Plana Alta del País Valencià, es va cansar del model de festa major proposat per l'ajuntament basat en bous, orquestra i missa i va decidir organitzar la Festa Alternativa als Bous (FAB). Des de llavors, han comptat amb el suport i la participació de bona part del poble i amb suspicàcies, obstacles i fins i tot un intent de compra per part de l'ajuntament.

RUBÈN I MERITXELL • BORRIOL

Borriol és un poble de 3.000 habitants situat a vuit quilòmetres de la ciutat de Castelló, cap a l'interior. Es troba a l'anomenada Costa Azahar, marca turística amb què s'està explotant la zona de pobles com Benicàssim, Orpesa (on hi ha Marina d'Or) i Peníscola. Al terme municipal de Borriol hi ha les dues urbanitzacions més cares de la província, amb camp de golf inclòs (on es va formar Sergio García, la promesa del golf espanyol). La proximitat del poble a Castelló fa que el negoci immobiliari s'hi hagi fixat i ja s'estan planificant noves urbanitzacions de casetes adossades, que es comptaran per centenars. Al capdavant d'aquest projecte tan *engrescador* hi ha Adelino Santamaría, l'alcalde del Partit Popular i amb molt bones connexions amb Carlos Fabra, del mateix partit i president de la Diputació. Les polítiques del Partit Popular al País Valencià tenen l'efecte més visible en la destrucció sistemàtica del territori, particularment del litoral, en nom del desenvolupament econòmic. Però també tenen un efecte invisible en el control de l'oci dels habitants del territori.

Bous i més bous

A la majoria de pobles de Castelló la festa major gira entorn del bous. Una part molt important del pressupost es destina a aquesta activitat i a Borriol es fan correbous set dels nou dies que duren les festes. Els altres dos eixos festius són els balls de nit amb orquestres que toquen el repertori habitual, com-

post de pasdobles i èxits de l'estiu, i les celebracions religioses, o sigui, les misses. Així són les festes institucionals. Una part dels veïns i veïnes de Borriol van afartar-se fa nou anys de resignar-se i van posar fil a l'agulla per fer unes festes realment populars. Va ser el naixe-

funciona de manera assembleària i autogestionada.

Els organitzadors volen aprofitar la festa major per donar a conèixer altres plantejaments, expressions artístiques, altres formes d'organització social i també per fer d'altaveu dels diferents movi-

teatre, contacontes, circ, malabars, pilota valenciana, pintada de murals, sopars, dinars i la Fira Alternativa, un espai per a l'artesanía, el comerç just i l'agricultura biològica i ecològica.

Oposició de l'Ajuntament

Amb els anys i l'experiència, la FAB s'ha enfortit i s'ha convertit en una proposta cada vegada més seriosa, ambiciosa i també més respectada. L'oposició de l'ajuntament ha crescut al mateix temps, amb obstacles i entrebancs per cansar i dissuadir els organitzadors. Dels intents de criminalització inicials, va passar a les traves administratives (denegació de permisos, exigència d'assegurances...), per acabar intentant una maniobra per absorbir la força de la FAB. L'any passat, l'alcalde Adelino Santamaría va reunir-se amb els organitzadors i els va proposar finançar la totalitat de la festa. Ras i curt, va voler comprar la FAB. Davant la seva negativa, va prohibir la utilització de l'espai públic i les activitats es van acabar celebrant en un recinte tancat. Malgrat tot, la FAB manté la seva independència política i econòmica i per a les festes de l'agost de 2006 volen tornar al carrer.

La iniciativa ciutadana que representa la FAB és un èxit dels plantejaments alternatius que espanta als poders polítics, perquè si la festa major pot tirar endavant sense l'ajuntament darrera, moltes altres coses poden fer-se de manera diferent.

Més informació a: www.fab-borriol.org

ment de la Festa Alternativa als Bous (FAB).

Festa oberta a tothom

La FAB vol donar espai a tota mena de sensibilitats i d'expressions, al desenvolupament de les inquietuds i idees de tothom qui vulgui participar-hi. El col·lectiu és un grup heterogeni i plural format per veïns i veïnes del poble i

ments socials i de les lluites que es duen a terme. Sense oblidar la recuperació dels treballs i productes artesanals que encara avui són d'utilitat.

Davant el monolitisme de les festes institucionals, la FAB ha ofert durant aquests anys concerts de tota mena (rock, punk, ska, flamenc, hip-hop, celta, folk, hardcore, reggae, dolçainers i tabalers...),

DE EUROS BRUTS...

Opes hostils i contraopes presentades per comprar ENDESA en menys d'un trimestre.

La veu dels processats en el macrosumari 18/98 arriba a Barcelona

El divendres 17 de febrer CCCB va acollir una acte públic en defensa dels drets civils i polítics, motivat pel macrojudici que es realitza a l'Audiència Nacional contra més de 50 ciutadans bascos. A l'acte hi van participar Teresa Toda, subdirectora d'Egin i portaveu de tots els processats i processades, i Martxelo Otamendi, exdirector d'Egunkaria; a més, els advocats August Gil Matamala i Gemma Calvet van prendre la paraula com a membres de l'Observació Jurídica Internacional que està seguint el judici dia a dia. L'acte es va emmarcar en la convocatòria internacional que la plataforma 18/98 va realitzar el 18 de febrer, fet que va convertir aquest dia en una jornada mundial de protesta pel judici polític que s'està fent al tribunal d'excepció de l'Audiència Nacional des de fa tres mesos.

... A BOQUES PASTOSES

El trident del PP segueix enganyant per defensar l'idioma de l'Espanya *una grande y libre*.

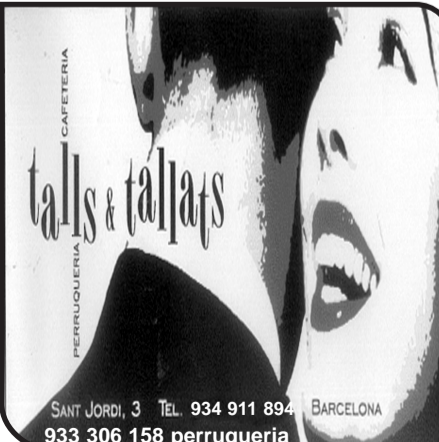
EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. nº. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1er. Tel. 93. 332 04 19
08014 BARCELONA

e-mail: msolanasdentist@infomed.es

talls & tallats

SANT JORDI, 3 TEL. 934 911 894 BARCELONA
933 306 158 perruqueria

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants, parades 301 a 306 i 340-341.
Telf: 93-339-55-57
SANTS

LA TETE

TETERIA - BAR
c. Comtessa de Sobradíel, 4
08002 Barcelona
tel. 93 268 45 33

FOTO: JORDINA

JORDINA SÁNCHEZ AMAT • SANTS

Un nou 8 de març. Com l'heu plantejat?

Hem volgut englobar menys que altres anys, però fer un acte més visible, de consum, menys intern. També hem volgut que s'hi impliquessin els homes, hem fet una crida que també participessin en l'organització, perquè creiem que és una lluita.

I quina ha estat la resposta?

La crida no ha donat els seus fruits. Hem estat dones, només. De Creación Positiva, de L'Escletxa, de l'Assemblea de Barri, d'Endavant-Sants...

Per què aquesta poca implicació dels homes?

Costa. Veuen que la lluita de les dones es pot fer des d'altres col·lectius, a través d'altres temes. Estic en diversos col·lectius, i a tots ells hi ha tant homes com dones. En aquesta lluita, no; en actes com el del 25 de novembre contra la violència de gènere costa veure-hi homes. I sempre que comentes el tema, et sentis qüestionada.

No es veu com quelcom que els toqui de ple.

Els també són víctimes, i en temes com la violència de gènere, haurien de sentir-se avergonyits; ells també tenen coses a treure's de sobre, alguns rols, com per exemple d'agressivitat. Moltes vegades també se senten exclosos en les coses que s'organitzen de cara al feminisme. Però la veritat, no s'entén.

Sé que existeixen grups d'homes que s'han organitzat per parlar d'aquesta agressivitat, per treure's aquesta llosa de com han de ser. Així com les dones han de ser cuidadores, etc., els homes també tenen una pressió molt forta de la societat, han de ser competitius, forts, no

han de mostrar els sentiments...

Què feu des del grup de dones de Sants?

Organitzem coses concretes, com el 25 de novembre, Dia Mundial contra la Violència de Gènere, el 8 de març, i per mantenir el contacte fem sopars mensuals de dones, que ara volem reactivar com a lloc per parlar de temes concrets.

Aquest any, a més, l'hem iniciat amb una sortida de cap de setmana. Vam fer un taller de contes, d'exercicis bioenergètics, entre altres. També hem parlat d'aquest malestar de trobar que els homes no s'implicaven, i també hem parlat que volem sortir a fer coses més enllà de les dates més conegudes. Però com que els col·lectius que hi ha ja fan feina en aquest àmbit, és difícil que fem moltes més coses. En fi, la sortida va servir per poder parlar en un altre context. Aquest tipus d'activitats s'haurien de fer en l'àmbit de col·lectius, perquè parles, i no depens del temps. És un bon exercici.

Tens força experiència, en col·lectius.

Provinc de l'Ateneu Llibertari, que va funcionar a finals dels anys 70. A través d'aquest vam dur a terme moltes reivindicacions del moment al barri: Cotxeres per al barri i el verd total del parc de l'Espanya Industrial, per exemple. Fa uns anys que ens van proposar de fer una xerrada sobre l'Ateneu, que es va fer a l'Hamsa. A partir d'allà vam entrar en contacte amb la gent de qui va sorgir la idea de fer una Assemblea de Barri.

I va prosperar.

És un projecte en què, ja quan va començar, hi vaig creure molt, i ara també. És un espai idoni de trobada de col·lectiu, un lloc de confluència de gent molt diferent però que té afinitats, i per mi l'afinitat principal és el treball al barri. Portar problemàtiques més generals (de Bar-

Mia Carity

Veïna de Sants

"Els homes també tenen coses a treure's de sobre"

La Mia és una de les persones organitzadores des de fa uns anys de les activitats del 8 de març, amb què el barri celebra el Dia de la Dona. Ja vivint a l'esquerra de l'Eixample feia vida aquí (estava a un espai de la plaça Màlaga, "d'on va sorgir una secció molt radical"), i allò va fer-la decidir-se per viure a Sants quan va deixar casa seva. Primer a l'Ateneu Llibertari i després als diversos col·lectius (Plataforma de les Vies, de Migracions, etc.) ha seguit les diverses lluites del barri.

celona, o de l'estat) i transportar-les al barri. És un punt de confluència en què els col·lectius s'ajuden entre ells, i permet arribar a les diverses lluites.

Ara el barri té uns quants fronts oberts.

Hi vaig entrar sense pertànyer a cap col·lectiu, però van anar sortint lluites al barri, i jo em vaig implicar més en el tema urbanístic, amb l'arribada del TAV a Sants, posant-me a la Plataforma de les Vies. Arran de la regularització d'immigrants es va fer un Punt d'Informació a Sants. Després vam veure que no el podem seguir, perquè és un tema molt legalista, i que en altres punts d'informació de Barcelona podien fer-se càrrec millor (en aquell moment en concret, en què els punts eren determinats, podem fer-ho, però més a llarg termini ja es fa difícil). Ara hem muntat un Col·lectiu de Migracions a l'ABS.

I respecte les vies, que sembla tot decidit, ja?

Estem fent un treball bastant intern, de desemmascarar el discurs d'aquells que defensen el projecte, quan diuen que el calaix serà fantàstic, una rambla ajardinada. En realitat estan sense escoltar els veïns, continuarà la partició del barri, per exemple. L'estació de Sants serà un gran centre comercial, serà un pilotasso especulatiu, que acabarà amb el petit comerç. El problema és que els veïns es creuen el discurs democràtic, que els polítics que han escollit faran el bé per a ells.

El pla està tirant endavant, però igualment volem sortir al carrer, com el RIP x Sants. Ja amb la tancada de Sant Medir vam dir que ho fèiem per dignitat, però les declaracions de la Moraleda, treient-li importància, demostren que alguna cosa fem. Si en parla és perquè els va molestar.

CARTELLS POLITICOSOCIALS

8 de març**8 de Març, Dia de les Dones****Juntes contra l'opressió Prou d'agressions!!****Manifestació**

dijous 8 de Març a les 8 del vespre. Pça Universitat.

ACTIVITATS

Divendres 3 de març**"Un estàndard per a una nació"**

21 h: xerrada-sopar-taller sobre la llengua. En acabar, sopar. Parla en Joan Terrassa, sociolingüista especialitzat en estandardització.

Dissabte 4 de març**Accions al mercat de Sants amb motiu del 8 de març**

10-14 h: organitzen les dones de l'ABS, Endavant, L'Escletxa, Creación Positiva **Per un nou Feminisme** 20.30 h: teatre i música a Can Vies

Diumenge 5 de març**Calçotada**

Organitzada pel Casal Independentista de Sants a la plaça de Sants

Divendres 10 de març**Presentació de BarriSants.org**

7-24 h, a la capella de Can Vies

Dijous 16 de març**Cinema rebel**

Sobre la Guerra de l'Iraq. Organitzen Pimpam Vídeo, el Centre Social i l'Assemblea de Barri de Sants

25 de març**Festa pels fets de Mercat Nou Can Vies****31 de març****Teatre dels Andes peruans**

21.30 h, a la Biblioteca de Vapor Vell

1 d'abril**30è aniversari de Ràdio Contrabanda**

Festa a Can Vies

ADRECES D'INTERÈS

Can Vies Jocs Florals, 42
Centre Social de Sants Olzinelles, 30
Casal Independentista Premià, 31
Espai Obert Violant d'Hongria, 71
La Ciutat Invisible Riego, 35
Terra d'escudella Premià, 20
Teteria Malea Riego, 16
Pim Pam Films Valladolid, 25
Castellers de Sants Vallespir, 28
www.borinots.org
Diablers de Sants
www.diablersdesants.org